

ข้อมูลเศรษฐกิจมหภาค (Macroeconomics)

ข้อมูลเศรษฐกิจจุลภาค (Microeconomics)

ราชอาณาจักรซาอุดีอาระเบีย

The Kingdom of Saudi Arabia

ข้อมูลทั่วไป (General Information)

ราชอาณาจักรซาอุดีอาระเบียเป็นประเทศที่ใหญ่ที่สุดในคาบสมุทรอาหรับหรือตะวันออกกลาง พรมแดนด้านเหนือติดกับประเทศอิรัก และจอร์แดน ทิศตะวันออกติดกับอ่าวเปอร์เซีย ประเทศคูเวต กาตาร์ บาห์เรน และสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ ทางทิศตะวันตกติดกับประเทศอียิปต์และทะเลแดง ส่วนทิศใต้ติดกับประเทศเยเมน โอมาน

ซาอุดีอาระเบียมีเนื้อที่ประมาณ 1,960,582 ตารางกิโลเมตร พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นทะเลทราย มีกรุงริยาด (Riyadh) เป็นเมืองหลวง และมีเมืองสำคัญอื่น ๆ คือ เจดดาห์ (Jeddah) เมกกะ (Makkah) ตาอีฟ (Taif) เมดีนะห์ (Medina) และดัมมาม (Dammam)

ข้อมูลเศรษฐกิจมหภาค (Macroeconomics)

1. อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ โดยรวม และ แยกเป็นภาคต่าง ๆ

อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่แท้จริงร้อยละ	6.5
สัดส่วนภาคอุตสาหกรรม ร้อยละ	61.3
สัดส่วนภาคเกษตรร้อยละ	3.3
สัดส่วนภาคบริการร้อยละ	35.4

ที่มา: ข้อมูลประมาณการปี 2005 จาก World Fact Book
< www.cia.gov/cia/publications/factbook/goes/sa.html >

2. ระบบการเมืองการปกครอง

ระบบการปกครองเป็นแบบสมบูรณาญาสิทธิราช ทั้งนี้ตามกฎหมายหลัก (Basic Law) ซึ่งได้ประกาศใช้เมื่อปี 2543 ได้กำหนดว่าราชอาณาจักรซาอุดีอาระเบีย ปกครองโดยพระราชโอรส หรือหลานปฐมกษัตริย์อับดุลอาซิซเท่านั้น มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขหัวหน้าคณะรัฐมนตรี ผู้บังคับการทหารสูงสุด (ไม่มีพรรคการเมืองและการเลือกตั้ง) พระราชอำนาจอยู่ภายใต้ขอบเขตของกฎหมายอิสลาม ชريعةประเพณี และฉันทานุมัติต่าง ๆ จากสมาชิกราชวงศ์ ผู้นำศาสนา และกลุ่มพลังต่าง ๆ ในสังคม

พระมหากษัตริย์บริหารราชการโดยสภาคณะรัฐมนตรี มีกษัตริย์เป็นนายกรัฐมนตรี มีรองนายกรัฐมนตรี 2 คน คือ คนที่ 1 มกุฎราชกุมาร คนที่ 2 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม นอกจากนี้ ยังมี

มีรัฐมนตรีว่าการและช่วยว่าการอีก 22 ตำแหน่ง รัฐมนตรี 3 ตำแหน่งและคณะที่ปรึกษาจากหน่วยงานอิสระที่สำคัญอีกจำนวนหนึ่ง การออกพระราชบัญญัติต้องได้รับการเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี

ผู้นำคนปัจจุบัน กษัตริย์อับดุลเลาะห์ (The Custodian of Two Holy Mosques King Abdullah Bin Abdul Azia Al-Saud) เป็นประมุขของรัฐ และนายกรัฐมนตรี

อำนาจบริหาร กษัตริย์อับดุลเลาะห์

อำนาจนิติบัญญัติ มีสภาที่ปรึกษา หรือ Majlis al-Shura ประกอบด้วยมีสมาชิกรวม 120 คน ดำรงตำแหน่งคราวละ 4 ปี)

อำนาจตุลาการ ระบบศาลบริหารโดยระบบศาลศาสนา ผู้พิพากษาแต่งตั้งโดยกษัตริย์ โดยคำแนะนำของสภาศาลสูง ซึ่งประกอบด้วยผู้พิพากษาอาวุโส 12 คน มีกฎหมายคุ้มครองความเป็นอิสระของศาล กษัตริย์ทรงทำหน้าที่ศาลสูงโดยตำแหน่งและทรงมีพระราชอำนาจอภัยโทษ

ประเทศซาอุดีอาระเบีย แบ่งการปกครองออกเป็น 13 ภาค (Region) ได้แก่ Al Bahah Al Hudud Ash Ha'il, jizan , Makkah, Najran, Tabuk โดยมีกรุงริยาด (Riyadh) เป็นเมืองหลวง ในแต่ละภาคมีผู้ว่าราชการภาคเป็นผู้บริหาร โดยได้รับการแต่งตั้งจากกษัตริย์ และมีตำแหน่งเทียบเท่ารัฐมนตรีภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงมหาดไทย นอกจากนี้ในแต่ละภาคยังมีจังหวัดต่าง ๆ บริหารโดยผู้ว่าราชการจังหวัด

ที่มา: เว็บไซต์สถานกงสุลใหญ่ ณ เมืองเจดดาห์

World Fact Book < www.cia.gov/cia/publications/factbook/goes/sa.html >

3. ประชากร

3.1 จำนวนประชากร

จำนวนประชากรทั่วประเทศประมาณ 27.019 ล้านคน มีชาวต่างชาติในประเทศประมาณ 5.576 ล้านคน ร้อยละ 90 เป็นชาวอาหรับ ประชากรนับถือศาสนาอิสลาม ส่วนใหญ่นับถือนิกายสุหนี่

ประชากรประมาณร้อยละ 80 อาศัยอยู่ในเขตเมือง (ก.ย. 2547) โดยจำนวนประชากรแยกตามเขตการปกครอง เป็นดังต่อไปนี้

เขตการปกครอง (ภาค)	จำนวนประชากร	สัดส่วน
1 Makkah	5,797,971	25.57
2 Riyadh	5,455,363	24.06
3 Eastern Province	3,360,157	14.82
4 Asir	1,688,368	7.45
5 Madinah	1,512,076	6.67
6 Jizan	1,186,139	5.23
7 Qasseem	1,016,756	4.48
8 Tabuk	691,517	3.05
9 Hail	527,033	2.32
10 Najran	419,457	1.85
11 Al-Baha	377,739	1.67
12 Al-Juf	361,676	1.60
13 Northern Borders	279,286	1.23
TOTAL	22,673,538	100.00

3.2 รายได้ประชากร

รายได้ประชากรต่อหัวประมาณ 13,100 เหรียญสหรัฐต่อปี (ประมาณการปี 2005)

3.3 อัตราการรู้หนังสือ

ร้อยละ 78.8 ของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป สามารถอ่านออกเขียนได้ (ประมาณการปี 2005)

ที่มา: เว็บไซต์สถานกงสุลใหญ่ ณ เมืองเจดดาห์

World Fact Book < www.cia.gov/cia/publications/factbook/goes/sa.html>

4. รายได้หลักของประเทศ

ซาอุดีอาระเบียเป็นประเทศที่พึ่งพิงรายได้จากการค้าน้ำมัน โดยมีรัฐบาลเป็นผู้ควบคุมกิจกรรมเศรษฐกิจหลักของประเทศ

ซาอุดีอาระเบียมีน้ำมันสำรองคิดเป็นร้อยละ 25 ของน้ำมันสำรองของโลก และถือเป็นผู้ส่งออกปิโตรเลียมรายใหญ่ที่สุด ซึ่งมีบทบาทสำคัญในเวทีโอเปค

รายได้ส่วนใหญ่มาจากการค้าน้ำมัน โดยคิดเป็นร้อยละ 75 45 และ 90 ของรายได้ภาครัฐ รายได้ประชาชาติ (GDP) และรายได้จากการส่งออก ตามลำดับ

ที่มา: World Fact Book < www.cia.gov/cia/publications/factbook/goes/sa.html>

5. ทรัพยากรธรรมชาติ

ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญของซาอุดีอาระเบียได้แก่ ปิโตรเลียม ก๊าซธรรมชาติ แร่เหล็ก ทอง และทองแดง

ที่มา: World Fact Book < www.cia.gov/cia/publications/factbook/goes/sa.html>

6. การส่งออก

สินค้าออกสำคัญของซาอุดีอาระเบีย ได้แก่ ปิโตรเลียมและผลิตภัณฑ์ ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 90 ของ การส่งออกของประเทศ โดยมีตลาดส่งออกที่สำคัญ คือ ประเทศสหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ จีน สิงคโปร์ และไต้หวัน

ที่มา: World Fact Book < www.cia.gov/cia/publications/factbook/goes/sa.html>

7. การนำเข้า

สินค้านำเข้าสำคัญของซาอุดีอาระเบีย ได้แก่ เครื่องจักรและอุปกรณ์ อาหาร เคมีภัณฑ์ ยานยนต์ และสิ่งทอ โดยมีตลาดนำเข้าที่สำคัญ คือ ประเทศสหรัฐอเมริกา เยอรมัน ญี่ปุ่น จีน ฝรั่งเศส และ อิตาลี

ที่มา: ข้อมูลประมาณการปี 2005 จาก World Fact Book
< www.cia.gov/cia/publications/factbook/goes/sa.html>

8. การขนส่งในประเทศ

ทางถนน ระยะทาง 152,044 กม. ราง 45,461 กม. ไม่ราง 106,583 (2000)
ทางน้ำ มี 3 ท่าเรือ คือ Ad Dammam, Al Jubayl, Jiddah และ Yanbu' al Sinaiyah
ทางอากาศ มี 208 สนามบิน แต่มีเพียง 73 แห่ง ที่มีรันเวย์ที่ราง 2006)
ทางรถไฟ ระยะทาง 1,392 กม.
ท่อส่ง มีท่อก๊าซ 1,880 กม. ท่อก๊าซเหลว 1,183 กม. ท่อน้ำมัน 4,531 กม. (2006)

ที่มา: World Fact Book < www.cia.gov/cia/publications/factbook/goes/sa.html>

9. การผลิตในอุตสาหกรรมหลัก (Supply)

อุตสาหกรรมหลักของประเทศซาอุดีอาระเบีย คือ น้ำมันดิบ ปิโตรเคมี พลาสติก การแปรรูปอาหาร เสื้อผ้า ปุ๋ยและซีเมนต์ ซึ่งมีการขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างมาก โดยซาอุดีอาระเบียสามารถผลิตน้ำมันดิบได้ 9.475 ล้านบาร์เรลต่อวัน (ประมาณการปี 2005) ก๊าซธรรมชาติ 60.06 พันล้านคิวบิกเมตร ในปี 2003 อย่างไรก็ตามซาอุดีอาระเบียมีความพยายามที่จะกระจายการขยายตัวทางเศรษฐกิจไปยังอุตสาหกรรมอื่นให้มากขึ้น เพราะไม่ต้องการพึ่งพารายได้จากการส่งออกน้ำมันเพียงอย่างเดียว

อุตสาหกรรมเหมืองแร่ได้รับการพัฒนาอย่างมาก มีการสั่งซื้ออุปกรณ์การทำเหมืองปีละกว่า 200 ล้านเหรียญสหรัฐต่อปี เหมืองแร่ทองคำที่สำคัญ Mohad Al-Dhahab ประมาณ 600 แห่ง เปิดโดย

บริษัท Petromin ซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจของรัฐบาล สามารถขุดแร่ได้ประมาณวันละ 400 ตัน นอกจากนี้ยังมี การสำรวจพบ เหล็ก ฟอสเฟต โบไซต์ แต่ยังไม่ได้นำขึ้นมาใช้

อุตสาหกรรมอาหารและเกษตรกรรม รัฐบาลให้ความสนใจที่จะพัฒนาพืชสำคัญ เช่น ข้าวสาลี มะเขือเทศ รวมทั้งการขยายการเลี้ยงสัตว์ เช่น แกะ แพะ อูฐและวัว อุตสาหกรรมแปรรูปอาหารขยายตัว เพิ่มขึ้น โดยมีการนำเข้าอุปกรณ์การเก็บและรักษาอาหารเพิ่มขึ้นทุกปี

ที่มา: กรมส่งเสริมการค้าส่งออก

World Fact Book < www.cia.gov/cia/publications/factbook/goes/sa.html>

10. การบริโภคในอุตสาหกรรมหลัก (Demand)

ซาอุดีอาระเบียมีการบริโภคน้ำมันดิบในประเทศ 1.775 ล้านบาร์เรลต่อวัน (2003)

ที่มา: World Fact Book < www.cia.gov/cia/publications/factbook/goes/sa.html>

11. แผนพัฒนาเศรษฐกิจหลักของประเทศ

เนื่องจากรัฐบาลซาอุดีอาระเบียเห็นว่าประเทศพึ่งพิงรายได้จากน้ำมันเป็นหลัก จึงได้กำหนด เป้าหมายทางเศรษฐกิจสำคัญสองประการ คือ 1) การกระจายการผลิต ลดการพึ่งพิงรายได้จากน้ำมันด้วยการพัฒนาอุตสาหกรรมโรงงานและการเกษตร และ 2) ให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาเศรษฐกิจ โดยในวันที่ 28 สิงหาคม 2543 สภารัฐมนตรีได้อนุมัติแผนพัฒนาประเทศ 5 ปี ระหว่างปี พ.ศ. 2543-2548 ซึ่งมีสาระสำคัญดังนี้

- กำหนดเป้าหมายการขยายตัวเศรษฐกิจ เฉลี่ยร้อยละ 3.16 โดยสาขาอื่นของภาคเอกชนที่ไม่ใช่น้ำมัน ขยายตัวร้อยละ 5.04 สาขาเหมืองแร่และปิโตรเคมีขยายตัวกว่าร้อยละ 8
- จ้างงานคนซาอุดีอาระเบีย ตามแผนการ Saudization (ลดการจ้างแรงงานชาวต่างชาติ)
- สร้างโรงพยาบาลใหม่ 70 แห่ง
- สร้างโรงเรียนระดับประถม 1,111 แห่ง ระดับมัธยม 819 แห่ง ระดับเตรียมอุดม 905 แห่ง และระดับ วิทยาลัยเทคนิค 10 แห่ง
- เร่งสร้างโรงกลั่นน้ำทะเลเป็นน้ำจืดที่กำลังดำเนินการอยู่ให้เสร็จสิ้น 3 โรงและสร้างโรงใหม่อีก 12 โรง
- เมื่อสิ้นสุดแผน การจัดสรรงบประมาณจะเข้าสู่ภาวะสมดุล

สาระโดยสรุปของแผนพัฒนาซาอุดีอาระเบีย คือ ยึดหลักการค้าเสรีบนพื้นฐานแห่งคุณค่าของศาสนา อิสลามเน้นความหลากหลายแหล่งรายได้ของรัฐบาลจากภาคเศรษฐกิจต่าง ๆ เพื่อลดการพึ่งพิงรายได้จากน้ำมัน สร้างงานให้แก่คนซาอุดีอาระเบีย ให้ความสำคัญกับการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ เพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของภาครัฐบาลโดยไม่เพิ่มกำลังคน พัฒนาทักษะและฝีมือแรงงาน เข้าเป็นสมาชิก WTO เร่งรัด การส่งเสริมการลงทุน เร่งพัฒนาและก่อสร้างปัจจัยพื้นฐานรองรับการขยายตัวของประชากรและ เศรษฐกิจ

ที่มา: เว็บไซต์สถานกงสุลใหญ่ ณ เมืองเจดดาห์

ข้อมูลเศรษฐกิจจุลภาค (Microeconomics)

1. การจัดการธุรกิจ

ซาอุดีอาระเบียได้จัดตั้งสำนักงานส่งเสริมการลงทุน The Saudi Arabian General Investment Authority (SAGIA) เมื่อเมษายน 2543 และได้มีการปรับปรุงกฎหมายส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศ (Foreign Investment) ครั้งล่าสุดและมีผลบังคับใช้ 25 มิถุนายน 2545 เพื่อจูงใจการลงทุนจากต่างชาติมากยิ่งขึ้น

ขั้นตอนการเดินทางเข้าไปทำธุรกิจในซาอุดีอาระเบีย

ประเทศซาอุดีอาระเบียค่อนข้างเข้มงวดการออกวีซ่าให้แก่ชาวต่างชาติค่อนข้างมาก นักท่องเที่ยวหรือผู้ที่ที่จะแวะผ่านเดินทางเข้าไปโดยจะต้องได้รับวีซ่าก่อนจึงจะเดินทางเข้าประเทศได้ ยกเว้นบุคคลสัญชาติในกลุ่ม Gulf Cooperation Council ได้แก่ โอมาน การ์ต้า สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ บาห์เรนและคูเวต สามารถเดินทางเข้าประเทศโดยไม่ต้องขอวีซ่า ทั้งนี้ผู้ที่มีสิทธิ์ยื่นขอรับวีซ่าได้ ได้แก่ นักธุรกิจ ผู้มีสัญญาจ้างจากบริษัทในซาอุดีอาระเบีย ญาติใกล้ชิดของผู้ทำงานในซาอุดีอาระเบีย และ ชาวมุสลิมผู้เดินทางไปแสวงบุญ

นักธุรกิจที่จะเดินทางเข้าประเทศซาอุดีอาระเบีย จะต้องมีการยื่นขอวีซ่าหรือผู้ดำเนินการออกหนังสือพร้อมด้วยสำเนาภาพถ่ายหนังสือเดินทางของผู้รับเชิญแจ้งไปยังสถานเอกอัครราชทูตซาอุดีอาระเบียในประเทศนั้นๆ ว่าได้เชิญผู้ใดไปเยือนซาอุดีอาระเบียเพื่อติดต่อธุรกิจ โดยหนังสือที่แจ้งไปยังสถานทูตต้องผ่านการรับรองจากหอการค้าประจำเมืองที่บริษัทเป็นสมาชิกอยู่ นักธุรกิจที่ได้รับเชิญต้องนำสำเนารายละเอียดไปเป็นหลักฐานประกอบการขอวีซ่าจากสถานเอกอัครราชทูตซาอุดีอาระเบียในประเทศนั้นๆ โดยรายละเอียดอื่น ๆ และขั้นตอนที่ควรพึงปฏิบัติ มีดังนี้

1. หนังสือเดินทางจะต้องไม่หมดอายุน้อยกว่า 6 เดือน และหนังสือเดินทางที่เคยผ่านการประทับตราเข้าประเทศอิสราเอลจะไม่รับการพิจารณานักธุรกิจที่ห้ามต่างชาติเข้าไปลงทุนหรือประกอบธุรกิจ
2. หนังสือเดินทางที่มีการเพิ่มหน้า จะไม่ได้รับการพิจารณาออกวีซ่าให้
3. กรอกรายละเอียดลงในแบบฟอร์มขอรับวีซ่าจำนวน 2 ฉบับ จะต้องระบุรายละเอียดบริษัทที่จะไปพบหรือเป็น Sponsor

ที่มา: เว็บไซต์สถานกงสุลใหญ่ ณ เมืองเจดดาห์

1.1 เงื่อนไขการตั้งสำนักงานสาขาของบริษัทต่างดาว (Branch office)

การจัดตั้งสาขานักธุรกิจต่างชาติสามารถเป็นเจ้าของได้ทั้งหมด

ที่มา: กระทรวงการต่างประเทศ ประเทศไทย

1.2 เงื่อนไขการตั้งบริษัทโดยการร่วมทุน (Joint venture)

นักธุรกิจต่างชาติไม่สามารถจัดตั้งบริษัทด้วยตนเองแต่จะต้องมีหุ้นส่วนเป็นชาวซาอุดีฯ โดยส่วนใหญ่แล้วการจัดตั้งธุรกิจในรูปแบบบริษัทห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทร่วมทุน มีลักษณะคล้ายกับกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ของไทยในด้านองค์ประกอบของผู้ถือหุ้นและสัดส่วนการถือหุ้น

ที่มา: กระทรวงการต่างประเทศ ประเทศไทย

1.3 เงื่อนไขการตั้งบริษัทโดยลงทุนทั้งหมด (Wholly Foreign Owned Company)

ซาอุดีอาระเบียได้จัดตั้งสำนักงานส่งเสริมการลงทุน The Saudi Arabian General Investment Authority (SAGIA) เมื่อเดือนเมษายน 2543 และได้ปรับปรุงกฎหมายส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศ (Foreign Investment Law) มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 25 มิถุนายน 2545 ซึ่งให้ชาวต่างชาติสามารถลงทุนได้ถึงร้อยละ 100 ภายใต้เงื่อนไขที่กำหนด โดยเงินลงทุนขั้นต่ำที่ชาวต่างชาติจะต้องลงทุนจะแตกต่างกันตามแต่ละประเภทธุรกิจ

- สำหรับเกษตรกรรม ไม่น้อยกว่า 25 ล้านดอลลาร์ (6.67 ล้านดอลลาร์สหรัฐ)
- สำหรับอุตสาหกรรม ไม่น้อยกว่า 5 ล้านดอลลาร์ (1.33 ล้านดอลลาร์สหรัฐ)
- สำหรับธุรกิจอื่น ๆ ไม่น้อยกว่า 2 ล้านดอลลาร์ (0.53 ล้านดอลลาร์สหรัฐ)

ทั้งนี้ คณะกรรมการมีอำนาจที่จะลดจำนวนเงินลงทุนลง สำหรับโครงการที่ลงทุนในเขตที่กำหนด หรือโครงการที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง หรือเพื่อการส่งออก

นอกจากนี้ ชาวต่างชาติสามารถเป็นเจ้าของทรัพย์สินและที่ดิน ซึ่งจะต้องได้รับอนุญาตจากกฎหมายก่อน เพื่อใช้ในการประกอบธุรกิจ ที่พักอาศัยของตนเองและร่วมงาน

ที่มา: เว็บไซต์สถานกงสุลใหญ่ ณ เมืองเจดดาห์

2. ข้อจำกัดของคนต่างด้าวในการทำธุรกิจในซาอุดีอาระเบีย

ธุรกิจที่ห้ามต่างชาติเข้าไปลงทุน หรือทำธุรกิจ

ภาคอุตสาหกรรม

1. การสำรวจขุดเจาะน้ำมันและการผลิต
2. โรงงานอุตสาหกรรมอุปกรณ์และเครื่องมือทางทหารและเครื่องบิน
3. โรงงานอุตสาหกรรมผลิตวัตถุระเบิด

ภาคบริการ

1. การจัดส่งอาหารให้แก่กองทัพ Catering
2. การบริการด้านความปลอดภัยและนักสืบ
3. การประกันภัย (กำลังมีการแก้ไขกฎหมายที่จะให้ต่างชาติเข้าไปลงทุนได้)
4. การลงทุนในด้านอสังหาริมทรัพย์ที่เมืองเมกกะและเมดินาห์
5. การบริการการเดินทางเพื่อประกอบศาสนกิจฮัจจ์และอุมเราะห์

6. การจัดหางาน
7. นายหน้าธุรกิจอสังหาริมทรัพย์
8. โรงพิมพ์และสิ่งพิมพ์
9. การจัดจำหน่ายสินค้า คำส่ง คำปลีก และตัวแทนการค้า (ยกเว้น ธุรกิจแฟรนไชส์ ของสินค้าตามหมวด 8929 ภายใต้ International Industrial Classifications
10. การกระจายเสียงและสื่อมวลชน
11. การสื่อสาร ยกเว้นการให้บริการโทรศัพท์ โทรเลข โทรสาร การจัดส่งข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Data Interchange) อินเทอร์เน็ต
12. การขนส่งทางบกและทางอากาศ การรถไฟ
13. การส่งสัญญาณดาวเทียม
14. การให้บริการโดยพยาบาล นักกายภาพบำบัด และเกี่ยวกับทางการแพทย์ ตามหมวด 93191 ภายใต้ International Industrial Classifications
15. การประมง
16. ธนาคารเลือด ศูนย์ประชุม และการกักกันโรค

ที่มา: เว็บไซต์สถานกงสุลใหญ่ ณ เมืองเจดดาห์

3. ระบบการค้าและภาษีในแต่ละประเทศ

ซาอุดีอาระเบียมีนโยบายการค้าเสรีบนพื้นฐานการแข่งขัน ไม่มีการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ ไม่มีข้อจำกัดปริมาณและโควตาการนำเข้าและไม่มีการควบคุมราคา เพื่อให้มีสินค้าเข้าสู่ตลาดอย่างเสรี เพียงพอกับความต้องการภายในประเทศและมีราคาไม่แพง ยกเว้นสินค้าที่ห้ามนำเข้าบางรายการที่ขัดต่อทบบัญญัติทางศาสนา และความมั่นคงของประเทศ

อย่างไรก็ตาม ซาอุดีฯ ก็ยังคงเน้นนโยบายพัฒนาเป็นประเทศอุตสาหกรรม เพื่อลดการพึ่งพอรายได้จากน้ำมัน ทดแทนการนำเข้า และสร้างงาน ดังนั้น จึงมีการปกป้องอุตสาหกรรมบางชนิดที่ผลิตภายในประเทศ ด้วยการตั้งกำแพงภาษีสูงถึงร้อยละ 20

3.1 การนำเข้า

ซาอุดีฯ ใช้มาตรการด้านภาษีในการคุ้มครองปกป้องอุตสาหกรรมภายในประเทศ รวมทั้งการบริโภคสินค้าที่จะเป็นโทษต่อสุขภาพและอนามัยของประชาชน มีนโยบายเข้มงวดการนำเข้าสินค้าอาหารค่อนข้างสูง เพื่อคุ้มครองผู้บริโภคภายในประเทศ โดยใช้มาตรการและแนวทางของกลุ่มประเทศสหภาพยุโรปเป็นหลัก หากสหภาพยุโรปดำเนินมาตรการใดก็จะดำเนินการตามทันที แต่ไม่มีการแจ้งล่วงหน้าให้ทราบ นอกจากนี้ยังสุ่มตรวจสอบสินค้าอาหารที่นำเข้าทุกรายการ ยกเว้นสินค้าบางรายการจากบริษัทตราสินค้าที่มีชื่อเสียงระดับโลก หากตรวจพบว่าสินค้าที่นำเข้าไม่เหมาะสมต่อผู้บริโภคหรือ

มีสารปนเปื้อนเกินมาตรฐานที่กำหนด ก็จะห้ามนำสินค้าดังกล่าวออกจำหน่ายและให้ส่งกลับคืนรวมทั้งประกาศห้ามนำเข้าสินค้าจากผู้ส่งออกหรือผู้ผลิตรายนั้น ๆ ต่อไป

การนำเข้าสินค้าจะต้องเป็นบริษัทฯ หรือชาวฯฯฯ ถือหุ้นทั้งหมด 100% และจะต้องได้รับใบอนุญาตในการนำเข้าสินค้าแต่ละชนิดก่อนการส่งออก สินค้าส่วนใหญ่ส่งออกได้เสรียกเว้นวัตถุโบราณและผ้าอาหรับ ที่ห้ามส่งออก

3.2 ภาษีนำเข้า

กรมศุลกากร กระทรวงการคลังและเศรษฐกิจแห่งชาติ มีหน้าที่ประเมินราคาสินค้าทุกชนิดที่นำเข้าในประเทศไทย เนื่องจากชาวฯฯฯ ยังไม่ได้เป็นสมาชิก WTO การประเมินราคาเพื่อจัดเก็บภาษีจะไม่เป็นไปตามกฎเกณฑ์ของ WTO กล่าวคือการประเมินจะไม่คำนึงมูลค่าตามใบกำกับสินค้า จะใช้วิธีการกำหนดราคาขั้นต่ำเป็นเกณฑ์ โดยพื้นฐานจากประสบการณ์ของเจ้าหน้าที่ ราคาท้องถิ่น และการติดต่อสอบถามจากโรงงานโดยตรง การอุทธรณ์สามารถทำได้โดยปากเปล่า โดยคณะกรรมการอุทธรณ์และรองอธิบดีกรมศุลกากร เป็นประธานคณะ

พิกัดภาษีสินค้านำเข้า แตกต่างกันไปตามประเภทสินค้า ดังนี้

- สินค้าบริโภคที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน ส่วนใหญ่จะได้รับการยกเว้นภาษี เช่น น้ำตาล ข้าวสาร ยา กาแฟดิบ กระวาน (Cardamom) ข้าวบาร์เลย์ ข้าวโพด ปศุสัตว์ เนื้อสด หรือแช่แข็ง
- อัตราร้อยละ 5 ของมูลค่าทั้งหมดเป็นสินค้าประเภทอุปกรณ์และเครื่องใช้ในทางวิทยาศาสตร์ การแพทย์ ศัลยกรรม ทันตกรรม วิทยาศาสตร์ สัตวแพทย์ และอื่น ๆ
- อัตราร้อยละ 12 ของมูลค่าเป็นอัตราภาษีเรียกเก็บสินค้าสำหรับสินค้าทั่วไปครอบคลุมทุกประเภท สินค้า ยกเว้นสินค้าบริโภคที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน และ สินค้าประเภทอุปกรณ์และเครื่องใช้ในทางวิทยาศาสตร์การแพทย์ ศัลยกรรม ทันตกรรม วิทยาศาสตร์ สัตวแพทย์ และอื่น ๆ และ สินค้าที่มีการผลิตในประเทศ
- อัตราร้อยละ 20 ของมูลค่า เป็นภาษีศุลกากรที่เรียกเก็บสำหรับสินค้าที่มีการผลิตในประเทศ เพื่อปกป้องอุตสาหกรรมในประเทศ เนื้อ เนื้อสัตว์ปีก กระจ่าง ไข่ หมากฝรั่ง ไอศกรีม เกลือ ปรุงอาหาร น้ำและน้ำแร่ธรรมชาติ ทอฟฟี่ ซีเมนต์ น้ำมันเครื่อง กระจกนอนมัย สีทาต่าง ๆ สบู่ หีบหรือกล่องทำด้วยไม้หลอดหรือท่อเหล็ก ขอบไม้ ไม้เท้าอาหารและเครื่องใช้ในครัวทำด้วยอลูมิเนียม สินค้าพลาสติกและเครื่องใช้พลาสติก เครื่องสุขภัณฑ์ ตัวถังรถยนต์ และเฟอร์นิเจอร์ต่าง ๆ
- อัตราร้อยละ 100 ของมูลค่า สำหรับสินค้านุหรี และใบยาสูบ เพื่อคุ้มครองสุขภาพอนามัยของประชาชน

ทั้งนี้ สินค้านำเข้าในราชอาณาจักรเพื่อทางการค้าทุกประเภท ไม่ว่าจะมียุทธค่าเท่าใดขนส่งทางใด ต้องมีเอกสารประกอบการนำเข้า ดังนี้

1) ใบกำกับสินค้า (Commercial Invoice)

ด้านบนเอกสารจะต้องมีชื่อบริษัทผู้ส่งออก พร้อมทั้งชื่อและสถานที่ติดต่อของผู้ส่งและผู้รับสินค้า มีการระบุรายละเอียดที่ชัดเจนของสินค้า ส่วนประกอบ เครื่องหมายการค้า ชื่อเรือหรือสายการบิน วันขนส่งสินค้า เมืองท่าส่ง เมืองท่าปลายทาง น้ำหนักสุทธิ น้ำหนักรวม ปริมาณ ราคาต่อหน่วย ราคารวมของสินค้าแต่ละกลุ่ม/ชนิด ราคารวมทั้งหมด จำนวนบรรจุแต่ละหีบห่อ และคอนเทนเนอร์เงินตรา จำนวน L/C (หากมี) ค่าขนส่งและประกันภัย

2) หนังสือรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า (Certificate of Origin)

โรงงานหรือบริษัทผู้ส่งออกจะต้องเป็นผู้ออก C/O พร้อมทั้งระบุชื่อเรือหรือสายการบิน วันขนส่งสินค้า ชื่อและสัญชาติของโรงงาน สถานที่ติดต่อ และรายละเอียดของสินค้า นอกจากนี้จะต้องออก C/O แยกเฉพาะสินค้าแต่ละรายการออกต่างหาก พร้อมทั้งเซ็นรับรองเอกสาร หากสินค้าไม่ได้มีแหล่งกำเนิดแห่งเดียวจากประเทศส่งออก จะต้องแนบหนังสือชี้แจงรายละเอียดของ C/O ไปด้วย ซึ่งจะรับรองเอกสารโดยสถานเอกอัครราชทูต ซาอุดีอาระเบีย นอกจากนี้ใน C/O จะต้องระบุชื่อและสถานที่ติดต่อของผู้นำเข้าซาอุดีอาระเบีย และสถานที่ติดต่อของบริษัทขนส่งสินค้า

3) ใบขนสินค้า (Bill of Lading or an Airway Bill)

จะต้องนำ ต้นฉบับที่ไม่ได้ใช้เป็นหลักฐานทางการนำไปแสดงที่ สถานเอกอัครราชทูตซาอุดีอาระเบีย รายละเอียดต่างๆ ใน B/L จะต้องสอดคล้องและตรงกับรายละเอียดในใบกำกับสินค้า

4) หนังสือรับรองจากบริษัทเดินเรือหรือสายการบิน

หนังสือรับรองนี้ควรออกโดยบริษัทเดินเรือหรือสายการบิน และรับรองเอกสาร โดยสถานเอกอัครราชทูตซาอุดีอาระเบีย แนบไปพร้อมกับ B/L ซึ่งจะต้องมีรายละเอียดเกี่ยวกับบริษัทเดินเรือหรือสายการบิน ดังต่อไปนี้

- ชื่อบริษัทเรือหรือสายการบิน หรือชื่อเดิมก่อนหน้านี้ (หากมี)
- สัญชาติของบริษัทเรือหรือสายการบิน
- เจ้าของบริษัทเรือหรือสายการบิน
- ชื่อท่าเรือหรือท่าอากาศยานที่จะจอดแวะก่อนถึงซาอุดีอาระเบีย
  - ก. ท่าเรือหรืออากาศยานขึ้นสินค้า
  - ข. แวะที่ .....
  - ค. แวะที่ .....
  - ง. ท่าเรือหรืออากาศยานลงสินค้า

นอกจากนี้ในหนังสือรับรองควรระบุว่าจะเรือหรือเครื่องบินดังกล่าวจะไม่พักแวะท่าเรือหรือท่าอากาศยานอื่นๆ ตามที่ได้ระบุไว้ข้างต้น พร้อมทั้งเซ็นรับรองเอกสาร แบบฟอร์มมาตรฐานดังกล่าวนี้สามารถติดต่อขอได้ที่สถานเอกอัครราชทูตซาอุดีอาระเบีย

5) กรมธรรม์ประกันภัย (Insurance Certificate)

หากสินค้าประกันโดยผู้ส่งออก กรมธรรม์ประกันภัยจะต้องมีรายละเอียดเกี่ยวกับวงเงินประกัน รายละเอียดและมูลค่าของสินค้าที่ทำประกัน ชื่อเรือ เมืองท่าขนสินค้า และเมืองท่าปลายทางที่ชาวคูอาระเบีย ชื่อและสถานที่ติดต่อของผู้รับประกัน

6) บัญชีหีบห่อสินค้า (Packing List)

จะต้องมีรายละเอียดเกี่ยวกับชื่อผู้ส่งและรับสินค้าและสถานที่ติดต่อ รายละเอียดสินค้าและมูลค่า น้ำหนักสุทธิและน้ำหนักรวม จำนวนหีบห่อและจำนวนที่ถูกรบรรจุ จำนวนตู้คอนเทนเนอร์ และจำนวนที่ถูกรบรรจุ จำนวนผนึก (Seals) และจำนวน L/C (หากมี)

7) เอกสารอื่นๆ

ขึ้นอยู่กับชนิดหรือประเภทของสินค้าตามที่กฎระเบียบกำหนด ซึ่งผู้นำเข้าจะขอให้ผู้ส่งออกดำเนินการขอรับเอกสารจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งรับรองความถูกต้องของเอกสารด้วยสินค้าต่าง ๆ ที่ต้องมีเอกสารพิเศษ ได้แก่

7.1 สินค้าอาหาร

○ หนังสือรับรองส่วนประกอบอาหาร (Food Manufacturer's Ingredient Certificate) ซึ่งจะต้องมีรายละเอียดสัดส่วนร้อยละของส่วนประกอบแต่ละชนิด ข้อมูลทางเคมี มาตรฐานทางด้านชีววิทยา การจัดเก็บ และอายุของสินค้า (วันผลิต) หากผลิตภัณฑ์มีส่วนผสมไขมันสัตว์ หนังสือรับรองจะต้องยืนยันว่าเป็นไขมันจากสัตว์อะไร หรือยืนยันว่าไม่มีส่วนผสมของเนื้อหรือไขมันของสุกร หรือกลืนสังเคราะห์สุกร หนังสือรับรองดังกล่าวจะต้องออกโดยหน่วยงานสาธารณสุข

○ หนังสือรับรองคุ้มครองผู้บริโภคด้านสุขอนามัย (Consumer Protection Certificate) ยืนยันถึงความปลอดภัยด้านสุขอนามัย ว่าสินค้านั้นปลอดภัยและเหมาะสมกับการบริโภคของมนุษย์ หนังสือรับรองดังกล่าวจะต้องออกโดยหน่วยงานสาธารณสุข

○ บัญชีราคาสินค้า (Price List) ออกโดยผู้ส่งออกโดยมีชื่อบริษัทอยู่ด้านบนหัวข้อหมายของบริษัท และให้ยืนยันว่าราคาสินค้าที่ส่งออกเป็นราคามาตรฐานของตลาดในประเทศ

7.2 เนื้อสัตว์

ชาวคูอาระเบียให้นำเข้าเฉพาะเนื้อ โค (เพศผู้) และเนื้อแพะ สดและแช่แข็งเท่านั้น ทั้งนี้วัวจะต้องมีอายุไม่เกิน 5 ปี และแพะไม่เกิน 3 ปี สินค้าส่งออกดังกล่าวจะต้องมีเอกสารประกอบเพิ่มเติม ดังนี้

○ หนังสือรับรองฮาลาล (Certificate of Halal meat) เป็นการรับรองว่า เนื้อสัตว์ที่ได้มาจากการฆ่าจากโรงฆ่าที่ได้รับอนุญาตจากทางการและเป็นไปตามกระบวนการตามหลักศาสนาอิสลาม หนังสือรับรองฮาลาลจะต้องได้รับการรับรองจากองค์กรอิสลามในประเทศนั้นๆ

○ หนังสือรับรองด้านสุขอนามัย (Health Certificate) หนังสือรับรองควรระบุวันชี้ 1 แหละ ชนิดของสัตว์และอายุ รวมทั้งระบุว่าได้มีการการตรวจสัตว์ 12 ชั่วโมงก่อนฆ่า และทันทีหลังจาก การฆ่าโดยสัตวแพทย์ และยืนยันว่าไม่พบว่ามีโรคและปลอดภัยจากการบริโภคของมนุษย์ อนึ่ง นอกจากเนื้อโคและแพะแล้ว เนื้อสัตว์ชนิดอื่นๆ เป็ด ไก่ สัตว์ทะเล ปลา ผัก ผลไม้ ก็ต้องมีหนังสือ รับรองด้านสุขอนามัยด้วยเช่นกัน

7.3 ผักและผลไม้

นอกจากหนังสือรับรองทางด้านสุขอนามัยแล้ว ยังต้องมี หนังสือ อรับรองว่าปลอดจากโรคพืช และแมลง (Phytosanitary Certificate) ซึ่งออกโดยหน่วยงานจากกระทรวงเกษตร ประกอบการส่งออก ทุกครั้ง

3.3 อัตราภาษีเงินได้ (corporate income tax)

ชาวคูวาระเบีย จัดเก็บจากผลกำไรของบริษัทต่างชาติ และเงินปันผลกำไรที่คนต่างชาติถือหุ้น หรือเป็นหุ้นส่วน ภาษีรายได้ของบริษัทจะขึ้นกับกำไรของผู้ถือหุ้นในบริษัทและจะถูกเก็บภาษีในอัตรา ระหว่าง 25-45% ของกำไร ในขณะที่บริษัทผลิตน้ำมันและผลิตภัณฑ์จากน้ำมันจะถูกเก็บภาษี 85% ของรายได้ โดยค่าใช้จ่ายและต้นทุน รวมทั้งผลขาดทุนและค่าเสื่อมราคา สามารถนำมาหักจากกำไรได้ ทั้งนี้กำไรจากมูลค่าหลักทรัพย์ที่เพิ่มขึ้น (Capital gain) จะต้องนำมาคำนวณเสียภาษีด้วย อย่างไรก็ตาม อัตราจัดเก็บภาษีจากนิติบุคคลที่มีรายได้ตั้งแต่ 1 ล้านริยัลขึ้นไป ได้ปรับลดลงจากร้อยละ 45 เป็นร้อยละ 30 เพื่อจูงใจให้มีการลงทุนเพิ่มขึ้น

3.4 อัตราภาษีการค้า/ภาษีมูลค่าเพิ่ม (Sales tax/VAT/GST)

ภาษีไม่ถือเป็นรายได้หลักของรัฐบาลชาวคูวาระเบีย และค่าธรรมเนียมใบอนุญาตต่าง ๆ ไม่มีการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มภาษีรายได้ และภาษีขาย

3.5 อัตราภาษี/สิทธิประโยชน์สำหรับการค้าระหว่างประเทศในสหภาพศุลกากรของกลุ่มประเทศรัฐ ริมอ่าว (GCC)

ชาวคูวาระเบียให้สิทธิประโยชน์ทางการค้ากับประเทศในกลุ่มประเทศรัฐริมอ่าว (Gulf Co-operation Council: GCC) โดยกำหนดอัตราภาษีศุลกากร ร้อยละ 5 ทั้งนี้สินค้า 53 รายการสำคัญ ในหมวดอาหารและยารักษาโรคจะได้รับการยกเว้นเก็บภาษี

3.6 การหักภาษี ณ ที่จ่าย (Withholding Tax)

ชาวคูวาระเบียเก็บภาษีหักภาษี ณ ที่จ่าย ในอัตราร้อยละ 15 ของยอดเงินที่ชำระ

3.7 ภาษีซ้อน (Double Taxation Agreement) กับประเทศไทย

ไทยและชาวคูวาระเบียได้ลงนามความตกลงว่าด้วยการยกเว้นการเก็บภาษีซ้อนฯ เมื่อ ปี 2537 ซึ่งความตกลงดังกล่าวจะช่วยให้ภาคเอกชนในประเทศทั้งสองเพิ่มพูนการลงทุนและกิจการค้าระหว่าง

กัน นอกจากนี้ยังมีการจัดทำเอกสารพิธีการ (Proces-Verbal) เพื่อการแลกเปลี่ยนสัตยาบันสารความตกลง เพื่อการเว้นการเก็บภาษีจากกิจการขนส่งทางอากาศ เมื่อเดือนเมษายน 2539

3.8 ข้อบังคับการใช้ภาษาราชการ (ภาษาอารบิก) ในเอกสารต่าง ๆ

ภาษาราชการของซาอุดีอาระเบียคือ ภาษาอาหรับ แต่ภาษาอังกฤษจะใช้กันทั่วไปในด้านธุรกิจและการศึกษา เนื่องจากมีความสัมพันธ์ทางการเมืองและการค้ามายาวนานกับประเทศอังกฤษและสหรัฐอเมริกา

3.9 ภาษีอื่น ๆ

- ภาษีซากาต (ZAKAT) หรือภาษีทางศาสนาเป็นข้อกำหนดตามหลักศาสนาอิสลาม ที่คนซาอุดีและบริษัทห้างร้านที่คนซาอุดี เป็นเจ้าของ ต้องจ่ายภาษีในอัตราร้อย 2.5 ของรายได้ในอัตรารายได้ เพื่อเป็นกองทุนช่วยเหลือแก่บุคคลผู้ยากจน และไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้
- ภาษียาได้ของบริษัทจะขึ้นกับกำไรของผู้ถือหุ้นในบริษัทและจะถูกเก็บภาษีในอัตราระหว่าง 25-45% ของกำไร
- บริษัทผลิตน้ำมันและผลิตภัณฑ์จากน้ำมันจะถูกเก็บภาษี 85% ของรายได้

ที่มา: เว็บไซต์สถานกงสุลใหญ่ ณ เมืองเจดดาห์

4. ระบบการเงิน

กระทรวงการคลังและเศรษฐกิจแห่งชาติ มีหน้าที่รวบรวมการของงบประมาณจากกระทรวงต่าง ๆ เสนอต่อสภาสูงเศรษฐกิจ (Supreme Economic Council) เป็นผู้พิจารณาและทบทวนก่อนเสนอสภาคณะรัฐมนตรีเป็นผู้อนุมัติ ปีงบประมาณเริ่ม 1 มกราคม ถึง 31 ธันวาคม ของทุกปี ยังมีหน่วยงานกึ่งอิสระและสถาบัน เช่น รัฐวิสาหกิจและมหาวิทยาลัย สายการบินซาอุดี และสภาอากาศ มีการดำเนินการเอง โดยได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลใน ส่วน นอกจากนี้ยังมีโครงการส่วนพระองค์ของกษัตริย์และราชวงศ์ระดับสูง

Saudi Arabian Monetary Agency (SAMA) ทำหน้าที่เป็นธนาคารกลางของรัฐบาล ออกกฎเกณฑ์และติดตามตรวจสอบการดำเนินกิจการของธนาคารพาณิชย์ ควบคุมดูแลในด้านการการเงินสำรอง การควบคุมการให้สินเชื่อแก่ธุรกิจต่างชาติ และควบคุมการใช้สินเชื่อธุรกิจบางประเภท นอกจากนี้ยังทำหน้าที่บริหารทรัพย์สินต่างประเทศของรัฐบาล บริหารนโยบายการเงินและออกธนบัตร รวมทั้งมีหน้าที่ออกกฎระเบียบและดำเนินการตลาดหลักทรัพย์ (Saudi Stock Market) ด้วย รัฐบาลอนุญาตให้ต่างชาติถือหุ้นในธุรกิจธนาคารได้ไม่เกินร้อยละ 40

4.1 ข้อจำกัดการโอนเงินออกนอกประเทศ

รัฐบาลซาอุดี มีนโยบายทางการเงินและการค้าเสรี ไม่มีการควบคุมการโอนเงินและซื้อขายเงินตราเพื่อทางการค้า

4.2 ระบบการแลกเปลี่ยนเงินตรา

ซาอุดีอาระเบียมีระบบอัตราแลกเปลี่ยนแบบคงที่ ผูกติดกับเงินดอลลาร์สหรัฐ โดยนับตั้งแต่ปี 2530 เป็นต้นมา ซาอุดีอาระเบียได้กำหนดค่าเงินไว้ที่ 1 ดอลลาร์สหรัฐ = 3.75 ริยัล การแลกเปลี่ยนเงินตราสามารถกระทำได้อย่างเสรี (Full Convertibility) ไม่มีการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินตรา (No Foreign Exchange Control)

4.3 อัตราดอกเบี้ยเงินฝาก เงินกู้ และ อัตราค่าธรรมเนียมธนาคารที่สำคัญ

- อัตราดอกเบี้ยเงินฝาก 4.807 %
- อัตราค่าธรรมเนียมบริหารจัดการ, ค่าธรรมเนียมใบอนุญาต และค่าลิขสิทธิ์ 100% ของผลกำไร

4.4 บริการของธนาคาร

การบริการด้านการค้าระหว่างประเทศ การชำระเงินซื้อขายส่วนใหญ่ใช้ Irrevocable L/C การเปิดบัญชีและการชำระเงินล่วงหน้า ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับข้อตกลงของทั้ง 2 ฝ่าย ไม่มีกำหนดระยะเวลาขั้นสูง และขั้นต่ำในการกำหนดเงื่อนไขการให้สินเชื่อ

ที่มา: เว็บไซต์สถานกงสุลใหญ่ ณ เมืองเจดดาห์

5. ระบบการจ้างงานในประเทศ

กระทรวงแรงงานและกิจการสังคม และกระทรวงมหาดไทย จะร่วมกำหนดระเบียบการจัดการหาแรงงานจากต่างประเทศ รัฐบาลมีนโยบายสนับสนุนการนำเข้าแรงงานคนมุสลิมจากประเทศมุสลิม หรือจากประเทศที่มีคนมุสลิมในสัดส่วนที่สูง แรงงานต่างชาติส่วนใหญ่จะเป็นคนอินเดีย อียิปต์ ปากีสถาน ฟิลิปปินส์ และบังคลาเทศ การนำเข้าแรงงานต่างชาติจะต้องได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงแรงงานและกิจการสังคมก่อน ว่าตำแหน่งที่ว่างไม่สามารถหาจ้างจากคนซาอุได้ ซึ่งได้แก่งานกรรมกรที่ใช้แรงงาน หรืองานที่จะต้องใช้ทักษะสูง หรือช่างฝีมือ จากนั้นกระทรวงมหาดไทยจึงจะออกวีซ่าคณะ (Bloc Visa) ให้

ซาอุ ประกาศขึ้นเงินเดือนข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐ ข้าราชการพลเรือน ทหาร ตำรวจ และลูกจ้างของรัฐบาล ได้รับการพิจารณาปรับขึ้นเงินเดือน 15% รวมทั้งปรับเงินบำนาญเกษียณอายุ และสวัสดิการอื่น ๆ โดยมีผลบังคับใช้วันที่ 4 ตุลาคม 2548

นอกจากทางการซาอุยังเรียกร้องให้นายจ้างเอกชนและเจ้าของกิจการ พิจารณาปรับขึ้นเงินเดือนลูกจ้างให้สอดคล้องกันด้วย โดยให้พิจารณาตามสถานะทางการเงินของบริษัท และให้พิจารณาลูกจ้างที่มีรายได้น้อยก่อน

5.1 การขออนุญาตทำงานของคนต่างด้าว (Work Permit)

ซาอุ ดิอาระเบียได้เปิดวีซ่าแรงงานไทยอย่างเป็นทางการ อย่างไรก็ตาม การเดินทางเข้าไปทำงานในซาอุของแรงงานไทยปัจจุบันคงมีอยู่เฉพาะในกลุ่มนายจ้างที่มีความใกล้ชิดกับรัฐบาล สามารถ

จ้างแรงงานได้บ้างเป็นครั้งคราวปีละไม่มากนัก ทำให้แรงงานไทยที่เข้าทำงาน โดยถูกต้องลดน้อยลงตามลำดับ

5.2 ข้อกำหนดการรับคนในประเทศเข้าทำงานกับบริษัทต่างดาว

ซาอุดีอาระเบียมีนโยบายสิทธิแก่แรงงานต่างชาติในการเดินทางทั่วราชอาณาจักร โดยไม่ต้องมีหนังสืออนุญาตจากนายจ้างให้ใช้เฉพาะหนังสือใบถิ่นที่อยู่ (IQAMA) อย่างไรก็ตาม รัฐบาลได้ออกนโยบาย Saudization มีวัตถุประสงค์เพื่อลดการจ้างแรงงานต่างชาติลง โดยออกระเบียบกำหนดให้บริษัทที่มีคนงานตั้งแต่ 20 คนขึ้นไป จะต้องจ้างคนสัญชาติซาอุ เข้าทำงานไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 ของคนงานทั้งหมด และให้เพิ่มขึ้นทุกปีในอัตราเดียวกัน หากบริษัทไม่ปฏิบัติตามระเบียบทางกรจะไม่ออกวีซ่าคนงานต่างชาติรายใหม่ให้ อย่างไรก็ตามนโยบายยังไม่ประสบผลเท่าที่ควร เนื่องจากสาเหตุสำคัญ 2 ประการ คือ 1) คนซาอุยังไม่พร้อมในการทำงานในบางสาขา 2) ต้องการค่าจ้างแรงงานสูงกว่าแรงงานต่างชาติ

อายุขั้นต่ำของการรับคนเข้าทำงาน

แรงงานจะต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า 14 ปี

5.3 อัตราค่าแรง

ไม่มีการกำหนดค่าแรงขั้นต่ำ อัตราค่าจ้างแรงงานกรรมกรตามภาวะตลาด ประมาณเดือนละ 400-500 ริยัล หรือเดือนละ 106-133 เหรียญสหรัฐ ค่าล่วงเวลาคิดเป็น 1.5 เท่าของค่าแรงปกติ

5.4 ข้อบังคับขั้นต่ำเกี่ยวกับการจ้างงานที่กฎหมายระบุไว้

จำนวนวันหยุดขั้นต่ำตามกฎหมาย

อนุญาตให้คนงานได้รับ “การลาหยุด” โดยไม่ได้รับค่าจ้าง โดยวันหยุดนั้นจะต้องไม่เกิน 10 วันต่อปี โดยมีเงื่อนไขว่าต้องได้รับการอนุมัติเห็นชอบจากนายจ้าง

5.5 วันเวลาทำการและวันหยุด

วันหยุดประจำสัปดาห์	ราชการ	พฤหัสบดี-ศุกร์
	เอกชน	พฤหัสบดีครึ่งวัน และวันศุกร์เต็มวัน
ชั่วโมงทำงาน	ราชการ	07.30-14.30
	ธุรกิจ	08.30-12.00, 17.00-19.30
	ธนาคาร	08.00/08.30-12.00/12.30, 16.00/16.30-19.00/19.30
	ร้านค้า	10.00-12.30, 17.00-23.00

หน่วยงานราชการ บริษัท และร้านค้าจะเปิดทำการชั่วคราว วันละ 4 ครั้ง ๆ ละประมาณครึ่งชั่วโมง เพื่อทำพิธีละหมาด ได้แก่ ช่วงเวลาโดยประมาณ 12.30, 16.30, 19.30 และ 20.30

วันหยุดประจำปี

วันหยุดราชการ และบริษัทประจำปี มีเพียง 2 ครั้ง ครั้งละ 5-10 วัน สำหรับเอกชน และครั้งละ 10 วัน สำหรับหน่วยงานราชการ

ครั้งแรก หลังเสร็จสิ้นเทศกาลถือศีลอด ที่เรียกว่า Eid Al-Fitr อยู่ในช่วงต้นเดือนที่ 10 ของปีปฏิทินอิสลาม (Hejira Calendar)

ครั้งที่ 2 เรียกว่า Eid Al-Adha เป็นการเฉลิมฉลองในช่วงที่ชาวมุสลิมเข้าไปชุมนุมประกอบพิธีฮัจย์ที่เมืองเมกกะ อยู่ในช่วงวันที่ 5-13 ของเดือนที่ 12 ของปีปฏิทินอิสลาม โดยปีปฏิทินของอิสลามเป็นระบบจันทรคติ ซึ่งจะมีจำนวนวันน้อยกว่าปีละ 11 วัน เมื่อเทียบกับระบบสุริยคติ (Gregorian) ดังนั้นช่วงวันหยุดแต่ละปีจะไม่ตรงกับปีปฏิทินในระบบสุริยคติ

การลาหยุดประจำปี

คนงานทุกคนที่ทำงานกับนายจ้างเป็นเวลา 1 ปีเต็ม มีสิทธิลาพักร้อนประจำปีเป็นเวลา 15 วัน พร้อมทั้งได้รับค่าจ้างเต็ม (หมายถึงได้รับค่าจ้างเต็ม 15 วันที่ไม่ได้ทำงาน) โดยจ่ายให้ก่อนล่วงหน้า และจำนวนวันลาพักร้อนจะเพิ่มขึ้นเป็น 21 วันต่อปี ถ้าหากคนงานทำงานกับนายจ้างอย่างต่อเนื่องเป็นเวลา 10 ปีและคนงานสามารถขอลาพักร้อนออกไปอยู่ในปีถัดไป หรือวันอื่น ๆ ของปีนั้นได้ โดยการเห็นชอบจากนายจ้าง และคนงานไม่มีสิทธิขอยอมความในเรื่องนี้แต่อย่างใด และสำหรับนายจ้างจะเป็นผู้มีสิทธิเลือกช่วงวันที่จะให้คนงานหยุดพักร้อน ตามแต่ความเหมาะสมของงาน หรือหากคนงานทำหน้าที่แทนเพื่อให้งานดำเนินไปตามปกติ

คนงานมีสิทธิได้รับเงินค่าจ้างในช่วงวันลาพักร้อนตามสิทธิถ้าเขาเลิกทำงานก่อนที่จะใช้สิทธิพักร้อน สำหรับระยะเวลาที่เขายังไม่ได้ใช้สิทธิลาพักร้อน ดังที่คนงานมีสิทธิได้รับค่าตอบแทนในการพักร้อน ในเศษของปีที่เขาได้ทำงานไป

อย่างไรก็ตาม ไม่อนุญาตให้คนงานไปทำงานกับนายจ้างคนอื่นในระหว่างที่ลาพักร้อน และเมื่อใดที่ถูกยืนยันแก่นายจ้างว่าลูกจ้างของตนเองฝ่าฝืนในเรื่องดังกล่าว นายจ้างมีสิทธิระงับเงินค่าพักร้อนได้ หรือเรียกกลับคืน เงินค่าพักร้อนที่จ่ายไปแล้ว

การลากิจพิเศษ

คนงานมีสิทธิได้ลาหยุดพัก 3 วันเนื่องจากการสมรส และ 1 วันพร้อมได้รับค่าจ้างเต็ม ในกรณีหนึ่งกรณีใดจาก 2 กรณี การลาคลอด และการเสียชีวิตของคู่สมรส หรือพ่อแม่ ปู่ย่า ตายาย หรือลูกหลาน โดยนายจ้างมีสิทธิเรียกเอกสารหลักฐานยืนยันเรื่องดังกล่าวจากคนงานได้

การลาคลอด

สตรีมีสิทธิได้รับอนุญาตให้ลาหยุดก่อนการคลอด 4 สัปดาห์ (Maternity Leave) และลาต่อได้อีก 6 สัปดาห์หลังจากคลอดบุตรแล้ว โดยได้รับเงินเดือนค่าจ้างครบถ้วน

การตามหลักศาสนา/ประเพณี

คนงานทุกคนมีสิทธิได้หยุดพักผ่อนใน “วันเฝ้าต่าง ๆ” ตามคำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานที่ออกมา ทั้งนี้ จะต้องไม่เกิน 10 วันต่อปี โดยได้กำหนดวันหยุดอิดิลฟตรี เป็นเวลา 3 วัน เริ่มตั้งแต่วันที่ 29 ของเดือนรอมฎอนตามปฏิทิน “อุมมุลกูรอ” วันหยุดอิดิลอัฎฮา เป็นเวลา 4 วัน เริ่มตั้งแต่วันที่ “วุฎูฟ ณ ทุ่งอารอฟะห์” เป็นต้นไป และหยุดเนื่องในวันชาติของราชอาณาจักรซาอุดีอาระเบีย

5.6 ภาระภาษีของพนักงาน

ประเทศซาอุดีอาระเบียไม่มีการเก็บภาษีเงินได้จากลูกจ้าง ทั้งคนซาอุ และคนงานต่างชาติ แต่ผู้ประกอบการอาชีพอิสระ เช่น แพทย์ นักบัญชี นักกฎหมาย วิศวกร ฯลฯ จะต้องเสียภาษีประจำปี จากรายได้สุทธิ ตามอัตราต่อไปนี้

เงินได้ (ริยัล)	อัตรา (ร้อยละ)
0-6,000	0-5%
6,001-16,000	5%
16,001-36,000	10%
36,001-66,000	20%
66,001 ขึ้นไป	30%

5.7 ภาระภาษีและค่าใช้จ่ายของนายจ้างในด้านต่าง ๆ

ระเบียบการประกันสังคมของสำนักงานประกันสังคมซาอุ นั้น ปัจจุบันได้มีการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมใหม่ และผ่านการนำออกมาใช้ปฏิบัติแล้ว

ประกันสังคมในประเทศซาอุ เดิมได้มีการใช้บังคับทั้งประชาชนชาวซาอุ และคนงานต่างชาติ โดยเอาคนงานของตัวเองสมัครเข้าเป็นสมาชิกกองทุนประกันสังคม โดยไม่จำกัดอายุเวลาของสัญญาจ้าง ประเภทของงาน และอัตราเงินเดือน โดยหลักจะต้องจ่ายค่าประกันสังคมเป็นจำนวน 13% โดยหักเก็บจากเจ้าของสถานประกอบการนั้น จำนวน 8% และหักเก็บจากคนงานจำนวน 5% เพื่อใช้เป็นกองทุนเลี้ยงชีพในยามที่คนงานนั้นหมดสภาพจากการทำงานแล้วจะด้วยสาเหตุใดก็ตาม เช่นอายุครบ 60 ปี หรือออกจากสถานประกอบการ ในภาวะเช่นนี้ สำนักงานประกันสังคมจะเข้ารับภาระอุปการะบุคคลดังกล่าว ซึ่งเงินประเภทนี้เรียกว่า “เงินบำนาญ” หรือ “เงินกองทุนยังชีพ” ต่อมาทางการซาอุ ได้มีคำสั่งยกเลิกที่ M/43 เมื่อวันที่ 13 มีนาคม 2530 ว่าด้วยระเบียบการหักเก็บเงินประกันสังคมประเภท “เงินบำนาญ” หรือ “เงินกองทุนยังชีพ” จำนวน 5% จากคนงานต่างชาติ แล้วคืนเงินจำนวน 5% ที่ถูกหักเก็บไปแล้วคืนให้แก่คนงานต่างชาติ ดังนั้นคนงานต่างชาติ จึงไม่ถูกหักเก็บเงินค่าจ้างการทำงานเข้าร่วมสมทบกองทุนประกันสังคม ในประเภท “เงินบำนาญ” หรือ “เงินกองทุนยังชีพ” อีกต่อไป แต่ระเบียบดังกล่าวยังคงใช้กับชาวซาอุเหมือนเดิม

สำหรับการประกันสังคมประเภท “ประกันอุบัติเหตุหรืออันตรายที่อาจเกิดจากตำแหน่งงาน อาชีพที่ทำงาน” ยังคงใช้ปฏิบัติกับประชาชนชาวซาอุดีอาระเบียและคนงานต่างชาติเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน และสถานประกอบที่มีอัตราความเสี่ยงกับการเกิดอันตรายต่อสุขภาพจะต้องรับภาระจ่ายเงินดังกล่าวให้แก่สำนักงานประกันสังคม (โกซี) จำนวน 2% แทนคนงาน ซึ่งจะได้รับเมื่อคนงานประสบอุบัติเหตุ

เงินสมทบประกันสังคม

ระเบียบการประกันสังคมของสำนักงานประกันสังคมซาอุดีอาระเบีย นั้น ปัจจุบันได้มีการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมใหม่ และผ่านการนำออกมาใช้ปฏิบัติแล้ว โดยให้คนงานของสถานประกอบการสมัครเข้าเป็นสมาชิกกองทุนประกันสังคม โดยไม่จำกัดอายุเวลาของสัญญาจ้าง ประเภทของงาน และอัตราเงินเดือน โดยหลักจะต้องจ่ายค่าประกันสังคมเป็นจำนวน 13% โดยหักเก็บจากเจ้าของสถานประกอบการนั้น จำนวน 8% และหักเก็บจากคนงานจำนวน 5% เพื่อใช้เป็นกองทุนเลี้ยงชีพในยามที่คนงานนั้นหมดสภาพจากการทำงานแล้วจะด้วยสาเหตุใดก็ตาม เช่นอายุครบ 60 ปี หรือออกจากสถานประกอบการ ในภาวะเช่นนี้ สำนักงานประกันสังคมจะเข้ารับการอุปการะบุคคลดังกล่าว ซึ่งเงินประเภทนี้เรียกว่า “เงินบำนาญ” หรือ “เงินกองทุนยังชีพ” ทั้งนี้ คนงานต่างชาติ ไม่ถูกหักเก็บเงินค่าจ้างการทำงานเข้าร่วมสมทบกองทุนประกันสังคมในประเภท เงินกองทุนยังชีพ หรือเงินบำนาญ

สำหรับการประกันสังคมประเภท “ประกันอุบัติเหตุหรืออันตรายที่อาจเกิดจากตำแหน่งงาน อาชีพที่ทำงาน” ใช้ปฏิบัติกับประชาชนชาวซาอุดีอาระเบียและคนงานต่างชาติ และสถานประกอบที่มีอัตราความเสี่ยงกับการเกิดอันตรายต่อสุขภาพจะต้องรับภาระจ่ายเงินดังกล่าวให้แก่สำนักงานประกันสังคม (โกซี) จำนวน 2% แทนคนงาน ซึ่งจะได้รับเมื่อคนงานประสบอุบัติเหตุ

5.8 การจัดตั้งสหภาพแรงงาน (จำเป็นหรือไม่, ต้องมีเงื่อนไขการจัดตั้ง และ การเลิกอย่างไร)

กฎหมายแรงงานซาอุดีอาระเบียห้ามมิให้มีการชุมนุมหยุดงานประท้วงเพื่อต่อรอง ทั้งนี้รัฐบาลอนุญาตให้บริษัทที่มีแรงงานตั้งแต่ 100 คน ขึ้นไป สามารถตั้งกรรมการแรงงานขึ้นมาได้ แต่จะต้องเป็นคนซาอุดีอาระเบียเท่านั้น อย่างไรก็ตาม กระทรวงแรงงานจะต้องสร้างสำนักงานแรงงานเพื่อให้บริการฟรีแก่ลูกจ้างและคนหางาน โดยจะรวบรวมขึ้นบัญชีคนหางานชาวซาอุดีอาระเบีย และบริษัทต่าง ๆ จะแจ้งตำแหน่งงานว่างเอาไว้ รวมทั้งประเภทของงาน เงิน การจ้าง สภาพการทำงาน และอัตราเงินเดือน

ที่มา: กระทรวงแรงงาน ประเทศไทย